

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
ЕЛ. №	49-454-06-929
Дата	03.06.24

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ И МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

№ 01-00-153/03.06.2024г.

14/2
Мит

ЧРЕЗ
Г-ЖА РОСИЦА КИРОВА
ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО
Г-ЖА КРИСТИНА ПЕТКОВА,
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ОТ ПГ
„ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА –
ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ“

Относно: Въпрос от г-жа Кристина Петкова, народен представител от ПГ ПП-ДБ, относно позицията на България за резолюция на ООН за записване на 11 юли като Международен ден на възпоменанието на жертвите на геноцида в Сребреница

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КИРОВА,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПЕТКОВА,**

Във връзка с Ваше писмо с изх. № 49-454-06-929/23.05.2024 г., относно зададен въпрос от г-жа Кристина Петкова, народен представител от ПГ ПП-ДБ, за позицията на България по резолюция на ООН за записване на 11 юли като Международен ден на възпоменанието на жертвите на геноцида в Сребреница, бих желал да предоставя следната информация:

На 2 май 2024 г. България се присъедини като съавтор на проекторезолюцията внесена в Общото събрание на ООН от Германия и Руанда, която има за цел отбелязването на 30-та годишнина от геноцида в Сребреница и предвижда определянето на 11 юли за международен ден за размисъл и възпоменание на жертвите на геноцида в Сребреница.

Мотивите за присъединяването като съавтор на текста бяха:

- Принципната и последователна позиция на България по отношение на геноцида в Сребреница от 1995 г., признат от Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (МТБЮ) и Международния съд на ООН (МС) в Хага.
- Текстът на резолюцията се позовава на международното право, Устава на ООН и постановените решения на международните правораздавателни органи (МТБЮ и МС). Текстът осъжда отричането на геноцида като исторически факт, осъжда всякакви действия за възхваляване на осъдените от международни съдилища за извършване на военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид, включително отговорните за

геноцида в Сребреница. Основната цел е запазване паметта за извършеното престъпление в Сребреница, обявено за такова от МСН, като подчертава ключовата роля на превенцията и на борбата с безнаказаността.

- Резолюцията не е насочена срещу нито една държава, етническа, религиозна или друга група или общност; не се споменава Сърбия; не вменява колективна вина.
- Проектът на резолюция се придържа към модела на резолюцията за осъждане на геноцида в Руанда. Съдържа и език срещу всяко отричане на геноцида в Сребреница. Текстът подчертава и важноста на намирането и идентифицирането на останалите жертви и призовава държавите да се придържат към задълженията си по Конвенцията за геноцида.

Предвид изложените мотиви, както и факта, че България е съавтор на резолюцията, по време на гласуването в Общото събрание на ООН на 23 май 2024г., страната ни гласува „за“ резолюцията.

Резолюцията е приета с 84 гласа, 19 „против“ и 68 „въздържали се“. Право на глас са имали 191 държави. 28 държави не са участвали в гласуването, като голяма част от тях са от Латинска Америка и Африка. Държавата Вануату, съавтор на резолюцията, под натиск от Сърбия, е оттеглила съавторството си в зала и е избрала да не участва в гласуването.

Резолюцията беше подкрепена от 23 държави членки на ЕС, 18 от които са съавтори на резолюцията. Кипър, Гърция и Словакия „се въздържаха“, а Унгария гласува „против“.

В процеса на представянето на резолюцията до нейното приемане на 23 май т.г., Република Сърбия, подкрепена от Руската федерация, водиха широкомащабна и агресивна кампания против резолюцията. На 23 април 2024 г. посланикът на Република Сърбия в гр. София, Н. Пр. г-н Желко Йович, е направил демарш в МВнР, настоявайки България да се противопостави на внасянето на резолюцията за обсъждане в ОС на ООН. По време на срещата българската позиция за подкрепа на резолюцията е била представена пред сръбската страна.

В допълнение динамиката при осъществяване на дипломатическата служба и формирането на позиция е свързана с множество „работни“ варианти, които непрекъснато еволюират в процеса на формиране на националната позиция на страната ни. Важна е официалната позиция, а до нея се стига след становища на експерти от ресорните структурни звена на Министерството на външните работи, които включват различни комуникационни канали.

Разпространената грама не съдържа окончателните указания към постоянния представител на Република България към ООН - Ню Йорк.

Документите, изтекли в интернет, са само част от процеса на взимане на решение и те не представят неговата цялост. Това само създава почва за спекулации, интерпретации и манипулации по темата.

Изтичането на служебна кореспонденция и безогледното ѝ разпространение в публичното пространство може да се окаже само като елемент на хибридна атака.

Безспорно темата се употребява, в т.ч. политически, в условията на предизборна кампания и това вреди на интересите на Република България.

Служебното правителство се разграничава категорично от всякакви опити за внушения, свързани с промяна на геополитическата ориентация на България.

С действията си правителството доказва всекидневно, че страната ни следва неотклонно евро-атлантическия си път и перспектива.

**ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ,
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
И МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ**

